

vi have et Forsvar, der er saa stærkt som muligt, og som betrygger Danmarks Bestaaen. Det er alligevel det, det til syvende og sidst gælder om.

Mindst af alt vilde jeg have, at de Kaar skulde bydes vore unge Mennesker, at man skulde sige, som vi hørte forleden, at i en Krig mellem andre Magter maatte vi holde os tilbage. Det kunde vi ikke blande os i, Fjenden maatte optræde i vort Land, som han vilde. Først bagefter kunde vi føre en fortvivlet Eksistenskrig. En saadan Tale forstaar jeg slet ikke. Jeg vil lære mine Drengene at være dygtige Borgere, og jeg vil ogsaa lære dem, at de, om det kniber, skulde være med til at værgе deres Land, men jeg kunde ikke byde dem saadanne Kaar, at de, hvis der var Krig mellem to andre Magter, skulde blive sendte frem som Kanonføde i første Række med Bajonetter i Ryggen og Fjendens Kanoner imod sig, det er den mest ydmygende Maade at kæmpe for sit Land paa. Og saaledes bliver Skæbnen, hvis Tyskland besætter vort Land, og England kommer for at bøde derpaa. Saa ville vi faa Englands Kugler imod os og Tyskernes Bajonetter i Ryggen. Saadanne Kaar kan man ikke med velberaad Hu byde sine Sønner. Derfor vil jeg endnu en Gang mane til, at vi opfylde de Forpligtelser, der gælder, naar man vil være neutral Stat.

Med disse Ord skal jeg slutte, idet jeg atter vil minde om, at vi maa blive enige om en Forsvarsordning til Bedste for Landet (Afbrydelse) ja, den bedste Ordning er den, der saa stærkt som muligt er skikket til at værgе vort Land og vor Neutralitet, ikke dette, at vi med et Flag og en Ko og andre Ting kunne stikke Udlandet Blaar i Øjnene, saa de tro, at vi ville gøre noget, naar vi ikke ville gøre noget. Lige saa lidt kunne vi gøre det med denne taabelige Idé om Afrustning, naar vi ikke kunne faa de andre Lande til at afruste. Skulle vi da være Fødekalk, gaa i Spidsen og blive opslugte? Lad de Herrer Socialdemokrater faa deres Partifæller i Tyskland eller Holland eller Belgien til at gøre den Prøve først. At vi i dette lille Land, maaske det mest udsatte, der eksisterer, skulde gøre den Prøve, vil jeg stærkt fraraade. Jeg tror, der heller aldrig vil komme en Regering og Rigsdag, der vil anerkende det, saa længe Forholdene ere, som de ere nu. Derfor siger jeg, at den bedste Ordning er den, der stærkest og mest korrekt præciserer Danmarks Stilling. Om det skal være en Million mere eller mindre, det er ikke det,

det drejer sig om. Jeg vil helst have det saa billigt som muligt, men det skal være forsvarligt.

Alt i Verden er selvfølgelig relativt. Der kan være Tale om, hvorvidt Ordningen skal være saadan eller saadan, og ingen i Verden kan sige, om denne bestemte Ordning er den bedste eller ej, men allerede det, at Udlandet kan se, at vi have Villie til at gøre noget, regner jeg med som en stor Ting. Vi maa regne med, hvad Udlandet siger. Jeg talte før om 1807. Havde vi den Gang i England haft en Gesandt, der forstod sin Opgave, var det, der skete, maaske aldrig sket. Jeg vil ikke sige noget ondt om den Mand, Jarlsberg hed han vist, som vi havde, men han var blot en Napoleonshader og forstod ikke et Muk af det, han skulde forstaa, at Danmark i Virkeligheden vilde være strengt neutralt. I Frankrig derimod havde vi en Gesandt, der forstod sin Opgave og varetog sit Lands Interesser paa den bedste Maade. Hvordan vore Gesandter i Udlandet se paa det, vejer selvfølgelig meget, mangen Gang har et Land maattet bøde haardt for en enkelt Mands Fejl, og det kan ske endnu. Men i hvert Fald, her er det Rigsdagen, der skal dømme, og saa maa vi dømme saaledes, at vort Lands Lykke ikke strander paa os. Derfor slutter jeg med at sige: Gid vi og Landet maa blive enige om en Forsvarsordning saa snart som muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem, der nu satte sig, synes at have lige saa stor Færdighed i at citere andres Udtalelser som i at manøvrere med store Tal. Han tillod sig at citere noget af det, jeg havde sagt, men oversatte det paa den Maade, at jeg gerne vilde være med til at beholde Garnisonen i Fredericia og samtidig have Afrustning. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad jeg sagde derom, saa vil man se, hvor lidt det ærede Medlems Citat ligner det, jeg sagde. Jeg sagde: „Jeg forstaar saa godt, at hvis man skal have en Forsvarsordning, ifølge hvilken det er umuligt at have Militæret der, kan man ikke tage Hensyn til den enkelte By.“ Og jeg sagde videre: „Jeg vil ikke angribe, at man tager Garnisonen bort, men jeg vil fordømme, at man saa siger, at Byen skal betale, hvad Nyborg